

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ע"ו למסקנא

דף ע"ו ע"א

א. הנושא אשה כהנת, לרבי מאיר צריך לבדוק אחריה, אם לא היה פסולי יוחסים בארבע אמהות שהן שמנה, אמה ואם אמה, אם אבי אמה ואמה, אם אביה ואמה, ואם אבי אביה ואמה. ואם היתה לוייה וישראלית, מוסיפין עליהן עוד אם אחת לכל זוג, הרי שתיים עשרה. וי"א שמוסיף עוד זוג אחת, והן שש עשרה. אבל באבות אין צריך לבדוק, כי אנשים ניצים מביישים זה את זה ביוחסין, ואם היה אחד מהם פסול, היה קול לדבר.

ב. האשה אינה צריכה לבדוק באמהות של הבעל, שלא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים.

ג. התחיל לבדוק באמהות ומצא שאבי אביה היה אחד מכל אלו, בידוע שמיוחס הוא, ואין בודקין ממנו ולמעלה: (א) שימש על המזבת, או עמד לשורר עם הלוויים בדוכן, שהיו מייחסים כהנים ולויים לעבודה ולדוכן בלשכת הגזית. (ב) נמנה בין סנהדרין של עשרים ושלשה, שהיו מנוקין מכל מום של יוחסין, שנאמר אצל משה ונשאו אתך, מיוחסין כמותך. (ג) היה דיין לדון דיני ממונות בירושלים. (ד) היה גבאי צדקה, שיכול למשכן על הצדקה בערב שבת, ואנשים נצים עמו, ואם היה לו פסול יש קול לדבר. (ה) היה חתום לעד בערכי הישנה של ציפורי, שהיו

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

מדקדקים לייחס את החותמים לעדות. (ו) היה מוכתב בין חיילות של בית דוד, שהיו מיחסים אותם כדי שתהא זכותן וזכות אבותם מסייעתן.

של

דף ע"ו ע"ב

א. לחכמים אין צריך לבדוק באמהות, כי כל המשפחות בחזקת כשרות הן עומדות. ואם קורא עליו ערער, צריך לבדוק אחריה.

ב. הכל כשרים לדון דיני ממונות, ואפילו ממזר. אבל לא דיני נפשות. ובירושלים העמידו מיוחסים גם לדיני ממונות.

ג. כל משימות שאתה משים, לא יהיה אלא מקרב אחיך ולא גרים, שנאמר 'שום תשים עליך מלך מקרב אחיך'. ואם אמו מישראל, נקרא מקרב אחיך. יש אמוראים שהיו מתעסקים לכבד את הגרים ולהושיבם בשררה. אבל בארץ ישראל לא היו ממנים אותם אפילו לפקח על המדות, ובנהרדעא לא העמידו אותם גם על הסדר בהשקאת השדות.

ד. המארח באכסניא שלו תלמיד חכם, יארח חכם כזה שיודע להפך בזכותו. כמו גר אחד שהיה מארח את רב אדא בר אהבה, והיפך בזכותו שיוכל לעסוק בצרכים הגשמיים של העיר, לפי שהיתה אמו מישראל.

ה. ארבע מאות ילדים היו לדוד, וכולם בני יפת תואר היו, ומסתפרים קומי ומגדלים בלורית, ויושבים בקרוניות של זהב, ומהלכים בראשי גייסות, והן הן בעלי אגרופים של בית דוד. ולא היו הולכים אלא לאיים, אבל לעריכת המלחמה לא הלכו אלא מיוחסים.

של

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il